

[Finansministeren.]

eksisterer. Indførselen reguleres paa forskellig Maade, og det er selvfølgelig umuligt at foretage blot nogenlunde sikre Beregninger angaaende den fremtidige Indførselsmængde og de Indtægter, der kan fremkomme som Toldafgifter. Jeg har regnet med noget lavere Indførsel end normalt, men om det vil blive nødvendigt at ændre Tallene for Toldafgifterne i op- eller nedadgaaende Retning, inden Finansloven er færdig fra Rigsdagen, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om paa det nuværende Tidspunkt.

Paa Rentekontoen er der regnet med et Overskud paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men jeg gør opmærksom paa, at der ikke er budgetteret som Udgift Kurstab ved Betaling af Renter og Afdrag paa den udenlandske Statsgæld. Jeg har anset det for umuligt paa det nuværende Tidspunkt at fastsætte noget Tal for denne Udgift, og jeg mener derfor, at Spørgsmaalet bør udskydes til tredje Behandling af Finansloven. Men saa bør det heller ikke udskydes længere, og det Beløb, der til den Tid eventuelt maa bevilges til Dækning af dette Kurstab, maa tilvejebringes ved nye Indtægter. Jeg kommer her til at gentage, hvad jeg sagde under Omtalen af Regnskabet, at den danske Befolkning ikke kommer gratis over Nedsættelsen af Kronens Værdi, og at de Regninger, der er en Følge af denne Nedsættelse, maa betales, enten de saa fremkommer i den offentlige eller i den private Økonomi.

Jeg har nu gjort Rede for Driftsbudgettet i Finanslovsforslaget, og jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Formuebevægelserne paa § 26.

Som Formueindtægt er der budgetteret 53,8 Mill. Kr. og som Formueudgift 68,9 Mill. Kr., saaledes at der er regnet med et Merforbrug paa ca. 15 Mill. Kr. Der er forudsat Tilbagebetaling af Statsgæld til et Beløb af 26,8 Mill. Kr., og der er regnet med Udstedelse af nye Obligationer til et Beløb af ca. 14 Mill. Kr. De samlede Anlægsudgifter, som er budgetteret paa § 26, andrager ca. 40 Mill. Kr. Heraf er der regnet, at Statsbanerne forbruger omtrent 31 Mill. Kr.; Hovedposterne her er 6,9 Mill. Kr. til Udvildelse af bestaaende Anlæg, 6 Mill. Kr. til Anlæg af Lille Bælts Broen, 5,6 Mill. Kr. til Elektrificering af Københavns Nærtrafik

og op imod 3 Mill. Kr. til forskellige Stationer og Sporanlæg.

Jeg er ved Udarbejdelsen af Anlægsudgifterne paa Formuebudgettet for det kommende Finansaar gaaet ud fra, at der af Hensyn til den store Arbejdsløshed ikke kan være Tale om at foretage en Begrænsning af de offentlige Arbejder. Det er min Overbevisning, at det for Samfundet som Helhed er af største Betydning, at det offentlige sætter rigeligt af Arbejde i Gang i de Tider, da det private Erhvervsliv trækker sig tilbage. Jeg tvivler ikke om, at der er Folk, der mener, at det ogsaa er Statens Opgave at trække sig tilbage fra Arbejdsmarken, naar det private Erhvervsliv gør det, men jeg er ganske uenig i disse Synspunkter. Staten har i de sidste Aar opretholdt meget betydelige Anlægsudgifter, og hvis dette ikke havde været Tilfældet, vilde Arbejdsløsheden have været endnu større. Saaledes som det fremgik af Statsministerens Tale i Gaar, lægger Regeringen den største Vægt paa, at Arbejders Igangsættelse kan blive fremmet mest muligt, og jeg anser det for nødvendigt, at man saavel ved Gennemførelse af Lovforslag om Støtte til Igangsættelse af Arbejde som ved direkte Foranstaltninger fra Statens Side gør, hvad der kan gøres for at mildne Arbejdsløsheden. Dette har været Grundsynspunktet ved Udarbejdelsen af Formuebudgettet for det kommende Aar, men jeg tilføjer, at det vil blive nødvendigt i den allernærmeste Tid at foretage Foranstaltninger af den her omhandlede Art, som kan komme til at virke allerede i indeværende Finansaar.

Jeg har hermed gennemgaaet Finanslovsforslaget, saaledes som det forelægges for det høje Ting, og jeg skal anbefale det til Folketingets Velvilje. Men inden jeg slutter, vil jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om Forholdene i indeværende Finansaar.

Jeg skal straks udtale, at jeg anser de finansielle Forhold i indeværende Finansaar for særdeles vanskelige. Jeg har allerede tidligere gentagne Gange fremdraget overfor Rigsdagen Nødvendigheden af, at der for indeværende Aar tilvejebringes Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter, og jeg har under Kriseforhandlingerne i Foraaret og Sommeren fremhævet Nødvendigheden